

בקיבוץ כפר מנחם

אייר תשע"ז מאי 2017

87 (כניתי)

גיליון מס.

סיון / יוסי גמזו

הקיץ מסתווה באשליה של להי אביב
ובכפרים ממתיק הצוף סודות
כמו מזמרה יינית עם הריוני הענבים
מול השתפלות הקמח בשדות.

וכל העצבונות כלם וכל היאושים
קדים פתאם מול תכלת אפריון
המלך השורף אותם ברחם החושים
הסחרחרים
מיפי
ופריון.

שבילי הואדי רדופים בהרדופים
בירק, בנרד, בלבן.
במדרונות, מרום לתהום, בהרדופים
גולשים
ומתפלשים
פלגי סיון.

וכמו מרוץ-שליחים מסבך לסבך מוסרים
צללים לבסתגנים בשורות קרירות
וזהב חמה דבשי מבשיל את הבסרי
בתפוחים ובחזות הנערות.

ב- 20-21.4 אושר בקלפי תקציב הקהילה לפי התאמות ושינויים בשל הסדר מיסוי הקיבוצים

56 תמכו בהצעה

32 התנגדו להצעה

שינויים במערכת הבריאות לאחר אישור התקציב ע"י שיחת קבוץ

1. נסיעות בריאות 3 פעמים בשבוע, במקום 4 פעמים, (ביטול הנסיעה ביום שני), כבר מעכשיו.
 2. בוטלו שרותי ההסעה של הגולפית בתוך הקבוץ.
 3. סבסוד משקפיים 50% במקום 80% ממקסימום 2400 ₪.
 4. תרופות ללא מרשם (אקמול כדוגמה) : 15% במקום 30%, תרופות עם מרשם, ללא שינוי, 50%.
 5. ביטול הסבסוד על טיפולי פלדנקרייז.
 6. ביטול הסבסוד על טיפולי פדיקור, מלבד מקרים מיוחדים של סוכרת (50%).
 7. טיפולים מיוחדים שלא קיימים בכללית, יסובסדו ב 15% רק באישור הרופא ורכז הועדה.
 8. לא יהיה סבסוד על טיפולים מיוחדים בקבוץ (כמו שיאצו של רקפת).
- כל השינויים החל מתקציב מאי. בכל שאלה, ניתן לפנות אלי.

אמנון

חברים נכבדים,

כידוע לכם ביום ה 22.4 התקבלה בקלפי תוכנית הקהילה לשנת 2017 שהוצגה בשתי השיחות האחרונות. יישום התוכנית יחל ב 1.5 וחלק מהסעיפים שנוגעים לתקציבי החברים ייושם בתקציב מאי כדלקמן :

1. תקציב חיילים - הורדת תשלום ה 400 ₪ לחיילים.
 2. קרן השתלמות לילדים - יופסק התשלום השוטף של הקבוץ (ימשך התשלום מהקרן לכיסוי הגרעון שהיה ביום השינוי).
 3. שמחות – תיפסק השתתפות הקבוץ עבור שמחות החברים.
 4. סיבסודים – החברים יחויבו במחיר מלא בשימוש ברכב ושרותי הכביסה.
 5. ביטוח תכולה – החברים יחויבו בסך של 215 ₪ שנתי, השנה יחויבו החברים רק על החלק היחסי של השנה (18 ₪ לחודש).
 6. ביטוח קטסטרופות – החברים יחויבו בסך של 15 ₪ לחבר לחודש.
 7. פדיקור, פלדנקרייז – יופסק סבסוד הקבוץ.
 8. סבסוד תרופות וטיפולים – סבסוד תרופות "מדף" וטיפולים מיוחדים ירדו מ 30% ל 15%.
 9. חינוך – הסבסוד ירד מ 50% ל 30%.
- כל השינויים הנ"ל והסעיפים האחרים ביישום התוכנית יתואמו מול מנהלי הענפים. במקרה והדברים לא ברורים נשמח לענות לכל שאלה. בברכה,
מרקוס שנהב – יו"ר הקהילה
שולה אופיר – מנהלת קהילה
יעד ביטנר – חשב הקבוץ

שולה מעדכנת:

- אני ממשיכה את עבודתי כמנהלת קהילה בכל הנושאים שהיו בתחום אחריותי עד עכשיו וכל מה שהתווסף במהלך השנים. לא ירד ממני שום דבר.
- תיקון לדף שפורסם לחברים בתאריך 11.5.2017 בנושא הסדרי קליטה :
נכתב " הגרלת מגרשים " מדובר על הגרלה של **התור** לבחירת מגרשים, ולא הגרלת מגרשים.

תיקון טעות מהפרסום בעלון הקודם :

בפרסום הסקירה המשקית שנתתי בעלון הקודם כתבתי שבשטחי תעשייה ישנם ארבעה שוכרים, כמובן טעיתי, ישנם שלושה.
גילעד

שלום לכולם,

שמי שושי בורנשטיין, ואני מנהלת משאבי אנוש החדשה של כפר מנחם. מגיעה מירושלים, ונהנית לרדת מההר ולעבור לירוק הפורח כאן....

משאבי אנוש הוא תחום מתפתח ומורכב, שהשם הנכון שלו לתפישתי הוא "אנשים". זה התחום ששם את האנשים העובדים בארגון במרכז, ודואג לצרכיהם הארגוניים. במקביל, נבדקים צרכי הארגון, והמטרה היא שכולם ירוויחו: הארגון, שיהיו בו עובדים טובים ושבעי רצון, והעובדים – שירגישו שזהו ארגון שטוב ומתאים להם, והם עובדים בו בכיף.

בקיבוץ כמובן כל המבנה הזה מורכב יותר, כי העובדים – החברים, הם גם הארגון. ולכן עליהם לחבוש את שני הכובעים: בכובע האחד להיות מרוצים ושבעי רצון ממקום עבודתם, ובכובע השני לשאול את עצמם מה נכון וטוב לקיבוץ, וכיצד משלבים את הצרכים.....

וכך אני רואה את משימתי הראשית כאן – לעשות סדר ולייצר שקיפות והבנה בעולם המורכב הזה. חשוב להדגיש כי כל הנושאים הללו טופלו גם לפני הגעתי, ובצורה מוצלחת. ההחלטה להביא משאבי אנוש היא מתוך הבנה והכרה כי הנושאים הללו חשובים ומשמעותיים ויש להקדיש להם את תשומת הלב והמשאבים הראויים.

ובתוך עולם מורכב חשוב לייצר סדרי עדיפויות, ולכן, מעבר לנושאים השוטפים בהם אסייע כגון גיוס, הסכמי העסקה, ייעוץ לעובדים ולמנהלים בתחומי משאבי אנוש, ישנם כמה נושאים שהוצבו כמטרות לשנת הפעילות הראשונה, ואני רואה בהם חשיבות רבה, כגון:

1. בניית תשתית מסודרת לכל תיקי החברים והשכירים: הסכמי עבודה, עדכונים, הגדרות תפקידים, מכרזים ועוד.

2. בדיקה ויישום של כל ההחלטות הנוגעות לתחום העבודה בכפר מנחם.

3. להוות כתובת לכל השאלות, הברורים וההבהרות בנושא משאבי אנוש.

בהמשך הדרך נרצה לפתח תהליכים כמו משוב והערכה, נמשיך בתהליכי פיתוח של עובדים ומנהלים, בניית עתודה ניהולית ועוד.

אני נמצאת כאן עכשיו כבר למעלה מ-3 חודשים. תקופה זו שימשה אותי בעיקר ללמידה של הקיבוץ, וניסיון להבין מה הנושאים החשובים בהם ראוי לטפל. הגעתי ב"עונה בוערת": מייד עם הגעתי נבחר יו"ר קהילה חדש, ומעט לאחר מכן הייתה בחירה למנהל קהילה שבעקבותיה אנו מחפשים כעת גם מנהל/ת קהילה חדש/ה.

חשוב להבין כי זו סיטואציה מורכבת: מצד אחד אני שמחה ששולה נענתה לבקשת ההנהלה ונשאת איתנו עד סוף הקיץ לטפל בסוגיות הקהילה המורכבות שעל הפרק, ומצד שני נכנסנו למהלך של בחירת מנהל קהילה. במסגרת כך הגדרנו במזכירות את התפקיד מחדש והתאמנו אותו לצרכים כיום, היקמנו צוות איתור (מרקוס, בעז קפלן, מתן לפידות, תמיר ואנוכי) והתחלנו לראיין מועמדים, תהליך שאנו בעיצומו. בתוך כך מטופלים כמובן גם הנושאים השוטפים, מול עובדים ומנהלים, ובתוך כך פרסום מכרזים, ראיונות, סיוע בהגדרות תפקידים למנהלים השונים, בדיקת התאמה לתפקידים קיימים, נושאי שכר ועוד.

בשלב זה אני מגיעה לקיבוץ 3 פעמים בחודש, כאשר מתוכן פעם אחת מוקדשת למפעל, שם אני מחליפה כרגע את ענבל, מנהלת משאבי אנוש שילדה. עם חזרתה אחזור ל-3 פעמים בחודש לקיבוץ, ותמיד אפשר להתעדכן מול סיגל בתאריכי הגעתי ולקבוע פגישה. מאחלת לכולם, קיץ מלא אור, ובהצלחה לכולנו!!
שושי בורנשטיין

שאלתה והתגובות:

מדוע בצוות האיתור אין אף נציג צבור, הצוות כולו מורכב מאנשי ממסד הנוגעים בעניין? חשוב מאוד למען יתר שותפות ושקיפות לשלב גם נציגים מהציבור. בברכה, רינה קרן.

צוות איתור מנהל קהילה מורכב מ-5 אנשים: תמיר סלע, מתן לפידות, בועז קפלן שושי בורנשטיין (מנהלת משאבי אנוש) ואנוכי. תמיר, שושי ואני מתוקף תפקידינו, בועז ומתן - חברי מזכירות. 4 חברי קיבוץ ומנהלת מש"א. לעניות דעתי, חברי המזכירות הם נבחרים ציבור, זה הופך אותם ל"אנשי ממסד הנוגעים בעניין"?? לדעתי זאת אמירה פוגענית ומסוכנת. גם תמיר ואני נבחרנו בצורה דמוקרטית להוביל את הקיבוץ, לקחת החלטות ולקחת אחריות על ההחלטות שקיבלנו. לדעתי, גם אנחנו נציגי ציבור שחיים הרבה שנים בקיבוץ ועוד נחיה פה הרבה שנים. מרקוס שנהב.

שלום מרקוס,

אני כותבת לך כמה מילות תגובה לתשובתך לרינה בעלון האחרון, שפורסם בעניין נוהל בחירת מנהלת קהילה (אפשר גם מנהל). משהו בתשובתך הפריע לי. היה בה מעין מין טון כועס ואדנותי, לא מכבד ואולי גם קצר רוח. אולי רינה לא הבהירה את שאלתה באופן מדויק מספיק ואולי לא ממש הבנת אותה? נראה לי שהיא התכוונה שבצוות האיתור צריכים גם להיות אנשים שהם אינם נבחרים ציבור, אנשים שלא ממלאים כרגע שום תפקיד בקיבוץ, אותם אלה שנקראים חברים מן השורה. ואני רוצה לשאול אותך מרכוס, מה, להגדיר מישהו כאנשי ממסד הנוגעים בדבר זאת אמירה פוגענית ומסוכנת? איפה טמונה כאן הסכנה? ולמה, האם אתם לא נוגעים בדבר? אתם לא תצטרכו אחר כך לעבוד עם אותה אישה (אפשר גם גבר) שתיבחר? האם כנבחרים ציבור אין לכם אג'נדה? האם לא באופן טבעי לגמרי תעדיפו להמליץ על אדם שהוא בעל אג'נדה דומה לשלכם? וכדאי לציין בהקשר הזה שבשנים האחרונות רוב החברים הצביע נגד המשך פעולתן של שתי מנהלות קהילה שנבחרו על ידי נבחרים הציבור. נבחרים הציבור בחרו להמליץ על שתיהן לכהונה נוספת ואותם חברים, בחרו להצביע נגד המשכת כהונתן. האם זה לא בגלל שהרבה מחברי הקיבוץ מצפים למשהו אחר ממנהלת קהילה (אפשר גם מנהל), האם זה לא בגלל שנבחרים הציבור לא ממש קשובים לציפיות של החברים ממנהלי הקהילה שלו?

יהודית הלבני

שלום לכם !

אכן בהחלט הופתעתי מתגובתו של מרקוס וניסיתי לתפוס אותו לשיחה אך כל פעם שצילצלתי לא הייתה תשובה.

אני מודה ליהודית שהבינה היטב את כוונתי, ומקווה שגם אתם חברי המזכירות. אם לא הובנתם אותי, הרי יהודית עזרה להבהיר.

בברכה, רינה קרן

רינה ויהודית שלום.

שני דברים מאד הפריעו לי באותה השאילתה.

מאד הפריע לי הדרך. לא פנו אלי, לא שאלו את חברי המזכירות ולא ביררו מה הסיבות. אנחנו חברה שיודעת לתקשר, בטלפון, במיילים, בשבילים ובחדר אוכל. לדעתי, כשלא מקבלים תשובות מספקות, שולחים שאילתה לעלון. אבל זו רק דעתי.

הצוות כולו מורכב מאנשי ממסד הנוגעים בעניין – אני עדיין חושב שזאת אמירה פוגענית ומסוכנת. חברי המזכירות, הם קודם כל חברי קיבוץ שנבחרו ובהתנדבות מגיעים כל שבועיים לשיבות ויש להם הרבה אחריות על החלטות. לא מגיע להם שיקראו להם "אנשי הממסד".

עכשיו קצת על עצמי. לפני שלושה חודשים פנו אלי שאני יהיה יו"ר קהילה. נבחרתי ברוב קולות. אני חודשיים בתפקיד שהוא חדש, מאתגר ומורכב. כל מי שפנה אלי, גם על דברים שלא קשורים אלי ולא לתפקידי, עניתי לו וניסיתי לטפל בעניין. אז אני כבר "איש ממסד", "איש עם אג'נדה". אני חושב שגם לי לא מגיע התוארים האלה.

בכל זאת, אני לא חושב שמיילים, שאילתות, מאמרים לעלון הם דרך לפתור בעיות. אשמח להיפגש ולדון במה שמפריע לי ולכן.

מרקוס

תגובה למרקוס

בכפר מנחם יש מסורת ארוכה של שאילתות בעלון.

השאילתות מועלות כאשר יש נושאים בעלי ענין ומשמעות ציבורית ואז אין די בתשובה האישית.. נראה לי שבתקופה זו, בה החברים כמעט ואינם שותפים לתהליכי קבלת החלטות, אלא רק מעודכנים על החלטות בעלי התפקידים חשיבות השאילתות רבה אף יותר ונראה לי שככל שחברים יגיבו יותר ויעלו את השגותיהם, כן ייטב לשיח בקהילה שלנו.

גלוי נאות: אני תומכת בעמדתן של רינה ויהודית הלבני.

הבדלי הגישות לגבי המשך כהונתה של שולה אופיר, מעידים כי יש הבדלים ניכרים בעמדות בעלי התפקידים ועמדות החברים האחרים.

לדעתי, ככל שיותר חברים ישותפו בתהליכי בחירת מנהלת הקהילה. יזכה המועמד/ת ליותר לגיטימציה ציבורית.

אני מברכת את המזכירות על החלטתה לשתף 4 נציגי ציבור בצוות שישקוד על תקציב 2018.

יהודית אפרתי

שאלתה על שיפוץ הוובלים :

הוובלים במצבם הנוכחי, בשלבי התפרקות. זה השריד האחרון שנשאר לנו מבתי המגורים הראשונים של הקיבוץ .

בשנים האחרונות, פנה צבילי מספר פעמים לאנשים שונים, ביניהם גם נושאי תפקידים מרכזיים בקיבוץ, לעזרה בשיפוץ, על מנת להציל את שני מבני הוובלים, אך ללא הצלחה.

האם המזכירות מוכנה להוביל מהלך מידי לשיפוץ הוובלים ולהורות לבניין לשפץ את המבנים? זו יכולה להיות מתנת הקיבוץ ליום הולדת ה- 78 שלנו.

אנחנו חייבים לשמר את הוובלים לא ניתן לדחות שיפוץ זה.

שאלתה זו העברתי לפרסום בעלון ב - 3.12.16.

אז, ביקשו ממני לדחות את פרסומה בעלון ונאמר לי, שאקבל תשובה.

מכיוון שעברו יותר מ- 5 חודשים ודבר לא נעשה, ומצב הוובלים נעשה יותר גרוע, אני פונה גם אליכם חברי הקיבוץ - "עזרו לנו להוביל מהלך, שהקיבוץ ידאג לשפץ ולשמר את הוובלים מיידית, לפני שיהיה מאוחר מדי"!

תודה, שלמליה

מתי יהיה כספומט בקיבוץ ?

יותר מ-70 חברים חתמו על עצומה למען החזרת הכספומט לקיבוץ, מהר מאד לאחר מכן קבלנו גם

דיווח ממרקוס על הטיפול בעניין. (רצינו להמשיך להרחיב את העצומה אבל מכיוון שהמזכירות

נכנסה לתמונה חשבנו שזה מיותר בשלב הזה).

מכיוון שהתענינתי אז אני מספרת שהטיפול הוא כרגע בידיים של וועד האגודה ושנבחר נציג שלהם

לחיפוש אחר פתרון הולם לישוב שלנו.

נאחל לנו בהצלחה.

יהודית הלבני

השרות הצבאי לא פשוט, אבל מעניין

רון קפלן השתחררה מצה"ל בסוף 2016 .
דור בן חורין השתחררה מצה"ל בתחילת 2017 .
אחרי השחרור יצאו (יחד) לטיול בן חודש וחצי בהודו, חזרו הביתה והן עובדות במתכת.
הן תיארו קצרות את שירותן הצבאי.
אלו דבריהן :

דור בן חורין.

הייתי ספקית תחמושת. שירתי בבסיס תחמושת בנחל שורק ומשם הייתי מלווה של נהגי משאיות ליחידות צבא, באזורי הארץ השונים ומנפקת להם תחמושת, לפי בקשות היחידות. המפקד (שלי) קיבל את ההזמנות ואישר אותן ואני ליווית את הנהגים בסדיר ומילואים, שהובילו את התחמושת. האינטראקציה עם הנהגים הייתה סבבה. היה מעניין הכרתי את הארץ, הגעתי למקומות שלא הייתי בהם ולא אגיע אליהם לבדי. מכיוון שזה בסיס פתוח שירתו בו בעיקר חיילים בגילי מהאזור. היו גם אזרחים יותר מבוגרים, עובדי צה"ל. זה משנה קצת את האווירה והתמונה של הצבא – טעם של אזרחות, אולי בגלל זה היה לי קשה.

המסגרת הצבאית היא לא פשוטה. יש דרישות, שההיגיון שלהם מטופש, אבל בהדרגה משלימים עם זה ומתפקדים. לא כל יום בא לי לצאת לנסיעה והייתי חייבת. כמעט כל יום נסעתי.

רון קפלן:

הייתי שוטרת כחולה – ש"חם במזרח ירושלים. הייתי תצפיתנית בתוך העיר העתיקה. היה מעניין מאוד – כל העיר העתיקה מרושתת מצלמות - הכותל, הר הבית, שער שכם. רואים הרבה דרך המצלמות, ראיתי הרבה פיגועים, יצא לי לצפות בהרבה אירועים ולפעמים זה קצת מפחיד. ישבתי בתחנת משטרה במגדל דוד. עבדנו במשמרות של 16 שעות 3 ימים בשבוע. כל משמרת מנתה 3 צופים. מדי שעת עבודה הייתה לנו שעת הפסקה בה יכולנו לעשות מה שרצינו. היה לנו חדר אוכל וגם קנינו אוכל ומשקה בחוץ. היו לנו 3 שעות שינה (בתחנת המשטרה) בלילה של תורנות. בשנה הראשונה לנתי בבית מלון, בשנה השנייה לנתי בבית השוטר. היו רגעים קשים, קשה להיות ערניים 16 שעות. שירתי עם אנשים בכל הגילאים – שוטרי ש"חם כמוני, אתם עבדנו בשיתוף פעולה וכן מאבטחים ושוטרים בכל הגילאים. המפגש עם האנשים החדשים היה מעניין ופותח חלונות, לא עסקנו בפוליטיקה.

שתיהן הוצבו לתפקידיהן ע"י צה"ל. צבא זה צבא.

שתיהן הסכימו שהמעבר מ"צפית" דורש הסתגלות, "זהו אתגר להסתגל למשהו שונה שלא מכירים, חייבים להתרגל, זה משהו שכל אחד חייב לשרת את המדינה, צריך ללמוד להתגבר על קשיים" – דור.

רון מוסיפה – "צריך ללמוד להתגבר על קשיים. העצמאות לא מורגשת, כי עברנו ממסגרת למסגרת, עכשיו אנחנו מרגישות עצמאיות."

רון מוסיפה ש"הקבוץ זה הבית, תחושת הבית מתעמקת בצבא, רוצים להגיע הביתה לפגוש חברים" דור: "הקבוץ בסדר גמור, מתחשב. עכשיו קצת קשה, מתחילים את החיים האמתיים הקשים – אין מסגרת, אם אתה לא קם בבוקר, אין כסף. אנחנו נהנות מהכסף, יש לו מטרה שנהנה, ממנה (טיול) יש לנו מוטיבציה."

רון: "מתרגלים לאט לאט."

לדור ורון נחיתה רכה באזרחות והתערות מוצלחת

הביאה לדפוס: יהודית אפרתי

לקראת יום הולדת 80 לקיבוץ

שנת ה 80 לקיבוץ מתקרבת
ורבות חשבתי על רעיון לציין אירוע זה
שיחול בשנת 2019. זה אמנם נראה רחוק
אך מתקרב מהר.
חשבתי על האפשרויות וגם על היכולות.
חשבתי על רעיון שיאחד את כולנו –
ותיקים ואלה שמקרוב באו להמשיך את מלאכת
בניית הקהילה והרחבתה.

ברצוני להציע מיזם של הצבת פסלים
בכניסה לקיבוץ – בין השער ובנין המדגרה.
מן הצד הצפוני של הכביש.
מיזם זה יכלול כ- 30 פסלים בעלי נפחים שונים.
חלק מן הפסלים נמצאים כאן ואת החלק האחר
ניתן להשאיל מאמנים שונים ובהמשך להחליפם.

לא מכבר נפגשתי עם חברים ובעלי תפקידים
הנוגעים ישירות למיזם המוצע.
מכולם קיבלתי תמיכה ועידוד.
לאחר שהתוכנית תגובש,
יובא הנושא לאישור במוסדות הרלוונטיים
ויוצג לקיבוץ.
כרגע, אני בשלבי הקמת צוות תכנון והובלת
המיזם.

בשאלות ניתן לפנות אלי בטלפון הנייד 0523919187

בהצלחה לכולנו

משה סעידי

23.4.2017

צילומים: שלמלה ברוידא

המועדון והשימוש בו

הייתי אחראית על פעולת המועדון ואחזקתו במשך 10 שנים. בימים אלו היווה המועדון מרכז לחיי הקהילה ושכנו בו משרד מרכז המשק, משרד מנהל הקהילה, משרד מנהל משאבי אנוש ומזכירת הקהילה (סיגל).

התחלתי את עבודתי במועדון עם זיו מצליח (מנהל הקהילה) ועבדנו יחד על "שיוך דירות" וקביעת היום הקובע.

בהקדם, הצטרף אבי בן צבי, כמרכז משק ובימי חמוטל דויטשמן הועברו שתיית הקפה של הבוקר ושיחת הקבוץ מחדר האוכל למועדון. שולה אופיר השתמשה במועדון לצרכי מפגשים בנושאי קליטה עם הנקלטים ובני משפחותיהם.

שולה אופיר השתמשה במועדון לצרכי מפגשים בנושאי קליטה עם הנקלטים ובני משפחותיהם. עם העברת קפה הבוקר ושיחת הקבוץ למועדון והעברת הפעילות החברתית של הקהילה מחדר האוכל למועדון, גדלה מרכזיותו של המועדון בחיי החברה של הקהילה. והוסיף הוצאות רבות על הכלים החד פעמיים, סוכר, תה, קפה, נס קפה, שוקו וחלב שנשפך כמים.

אחרי שהשירותים בחדר האוכל נסגרו, שירותי המועדון היו השירותים היחידים, ששימשו את כל האוכלוסייה גם אחרי הצהרים.

לפי החלטת הקבוץ המועדון הוא של החברים והחברים אינם חייבים תשלום. הוא שימש לישיבות של ועדות שונות, לחוגים, לימי הולדת של חברי הקבוץ וילדיו, לברי מצוות, למפגשי גיל הזהב בבוקר (בהנחית דליה ז"ל) ואחרי הצהרים בהנחית מרים קלין. כן שימש המועדון למפגשי "אצלנו בחצר", ולמסיבות, לתערוכות פנימיות וחיצוניות, לבזארים יישוביים ולמפגשים של המועצה.

מפגשים ומסיבות של ההרחבה וועד האגודה נערכים במועדון בתשלום (גם גורמי חוץ העורכים תערוכות במועדון מחויבים בתשלום).

הפעלה קבועה ושוטפת של המועדון הצריכה עבודת אחזקה מרובה, שחייבה עלויות. אציין את הפעילויות שנעשו - דאגה קבועה ומתמדת לכביסה וחומרי ניקוי וטואלט, החלפת הדלתות (הראשית והמזרחית), בעקבות נזקים קטנים וגדולים, דאגה לתריסי בד בצד המערבי והמזרחי, והחלפת ריהוט שנשבר. כן נוסף מסך למצגות וכאמור הכלים החד פעמיים והמשקאות שעלותם נכבדה.

אהבתי את פגישות הבוקר. הייתי קמה ב-5.00 מנקה ומכינה את המועדון לשותיית הקפה. נהניתי מפתרון התשבצים ומהחברותא ושמחתי שהמועדון שוקק חיים.

אין לי מה להציע לאלה שיבואו לעבוד אחרי. זאת בהחלט עבודה קשה, המנחילה לעיתים אכזבות, כתולדה של היחס הבוטה של חלק מהמשתמשים.

יש צורך במנהל למועדון, שידאג לגביית הכספים ויפקח עין על ההוצאות (סיגל עזרה לי הרבה מאוד בגביית הכספים ממי שהיה צריך לשלם).

ידעתי, שביום שהנהלת החשבונות וכל משרדי המועדון יעברו לביתם החדש, אני אפרד מהמועדון. עשיתי את שלי. המועדון צריך להמשיך להיות פעיל, כי אין מקום אחר.

אני מאחלת למירי כל טוב

ולכל החברים עוד שנים רבות

של פעילות המועדון.

שושנה סעידי

ומי שלא ראה מה זאת זריחה יפה שיקום ב-5.00. הנאה שממלאת את הלב.

בבית הילדים היינו שישה. ארבעה ישנו בחדר השינה "הגדול" והיו סגורים בו מבחוץ והשנים הנותרים אני ואסתר וינברג, היום לפידות כרמון, היינו ישנים בחדר האוכל, שם היו שני שולחנות ושישה כיסאות. הכול היה כבד וחום כהה, נוטה לשחור. המיטות היו במין גומחה מכוסה בוילון, הן היו מקופלות לקיר ביום ובלילה פתחו את הווילון ופרשו את המיטות לשינה. הן עמדו בשתי פינות מנוגדות באלכסון החדר. בלילה, כשהחליטו שאנו הולכים לישון, סגרו אותנו עם סיר בחדר וכיבו את האור ב-8⁰⁰ בערב ללא סיפור ללא כל התייחסות. ניתן היה להדליק את האור בחדר, רק לאחר גישושים על הקיר ומציאת השלטר. אבל הכול עבר ב-10⁰⁰ בערב, כאשר כיבו את הגנרטור של הקיבוץ. לא יודע איך ראו בבתים או בדרכים בבית הילדים לא ראו כלום.... כלו...הו...ם!!! נעזבנו לכל הלילה ללא פנס ללא נר לפעמים נכנסה קרן אור מהירח. בדרך כלל לא. לא הייתה גם שום תאורת חוץ. הלבדיות שלטה בנו ואתה הגיע הפחד - פחד נורא! הפחד והלבדיות היו בהרמוניה מתעצמת והולכת, הם חיזקו זה את זה. כאשר שכבתי לישון, בעודי ער, שמעתי את הרהיטים מדברים, הם עשו קנקים כל הלילה. הרהיטים נבנו בקיבוץ והודבקו בדבק חם. אז בנגריה, היו מבשלים דבק וכשהיינו מבקרים כפעוטונצ'יקים בנגריה, היה תמיד כד דבק על האש ותמיד היו מכחולים ומקלות תקועים ועשן עלה מלמעלה, כאילו הגענו לכנס בישול של מכשפות. הדבק הזה תמיד ממשיך להתייבש ולהתפקע. ובלילה כשזה מפחיד, זה מפחיד, זה מפחיד, זה מפחיד מאוד. הייתי נרדם עם אצבעות באוזניים ומכוסה מעל הראש בשמיכה. וזה לא הכול, אסתר בת זוגי באותם לילות הייתה משתינה במיטה. כנראה מפחד. אבל כל לילה כאשר השתינה, הייתה עוברת למיטה שלי ועד הבוקר הייתי זוכה להרטבה שניה ממנה. אני חושב שתקפה אותה הלבדיות והיא רצתה להתחבק עם מישהו בלילה. התירוץ הקבוע שלה בבוקר היה, שהיא התבלבלה בלילה במיטה.

איתי ישראל

צרור פרחים ותודות לבני זקוטו (קבלן בניין) וטלי אורן.
אמי שרה הדס שתבדל"א ניצולת שואה.
ביום השואה עבר ביישוב בני זקוטו קבלן בניין תושב ההרחבה עם טלי אורן בבתי ניצולי השואה.
שאל לשלומם והציע לעזור בכול, לכל ניצול לפי בקשתו.
אמי כרגע על כיסא גלגלים ואין לה אפשרות לצאת מביתה בבטחה לשביל,
בני זקוטו נרתם לשפר את הכניסה לבית.
ברצוני להודות לבני זקוטו על התרומה היפה לאמי ולניצולי השואה בקיבוץ.
ישר כוח! אין מילים בפי על הרעיון והעשייה המבורכת
בברכה, אורון איטה .

אניר איאון ויונתן מליגש שהליטו אמצוות
פפסו כנפיים לקראת התחלות חגיות
מלא טוב לבס, אהופים, אסביס ואלא המשפחה
ציק צלחה והפחה נחת

בחורף תשע"ז ירדו 253.7 מ"מ גשם.

שימו לב!

בכנסת עבר חוק, המעניק למי שבן/בת הזוג שלו משרת במילואים, זכות לעבוד שעה פחות ביום.

בשבת 27.5 תפתח עונת הרחצה קיץ תשע"ז.

חדר ההמתנה במרפאה התחדש ב- 11 תמונות יפהפיות
הקשורות להיסטוריה של המרפאה בכפר מנחם.
בתמונות הצוות הרפואי, חברי קבוץ מטופלים ומבני המרפאה השונים.
את הפינה הגו ויזמו אפרת וגדעון סרט והם גם שבחרו,
עיצבו ומסגרו את התמונות.
חן חן וישר כח.

למיכל סעידי וכל המשפחה

תנחומים במות האב

רמי חסון

עוגה דמוי גבינה (טבעונית) קוטר 22 / אפתה והמליצה קלרה אלמן

עוגה על בסיס קשיו שמקבלת גוון צהבהב. הציפוי אינו הכרחי ומיועד למעוניינים בעוגה לבנה.

- ניתן להחליף חלק מהביסקוויטים בתחתית באגוזים טחונים .
- אפשר לקשט את העוגה בתותים או פירות יער. מומלץ לעשות זאת אחרי שהעוגה שהתה שעה-שעתיים במקרר והציפוי הפך מעט צמיגי, כך שהפירות לא ישקעו במלית .

מרכיבים :

לתחתית :

1/2 (100-150 גרם) חבילת ביסקוויטים
1/3 כוס שמן קוקוס
2-3 כפות חלב סויה
1 כף סירופ מייפל או סילאן

למלית :

2/3 כוס קשיו שהושרו במים לכמה שעות (אם שכחתם להשרות מראש, זה לא נורא אם יש לכם מעבד מזון טוב, או אם לא חשוב לכם מרקם חלק)
חבילת (300 גרם) טופו רך
2 כפות שמן קוקוס
1 כף מיץ לימון
1/2 כפית תמצית וניל
1 כף קורנפלור גדושה
1/4 כפית מלח
1/3 כוס סוכר (לפי הטעם)

לציפוי (לא חובה)

1/2 פחית קרם קוקוס (כ-15% שומן, לא להתבלבל עם מי קוקוס) או חבילת שמנת צמחית
1/2 חבילת (כ-3 כפות גדושות) גבינת טופוטי
2-3 כפות סוכר
1 כף מיץ לימון
1 1/2 כף קורנפלור

אופן ההכנה

התחתית מרסקים את הביסקוויטים במעבד מזון או מפוררים ביד .

1. מוסיפים את השמן וחלב הסויה ומערבבים היטב .
2. מוסיפים את סירופ המייפל או הסילאן ומערבבים .
3. יוצקים את התערובת לתבנית עגולה ומשטחים בעזרת הידיים .
4. המלית : טוחנים את הטופו והקשיו במעבד מזון או בבלנדר, יחד עם השמן ומיץ הלימון, עד לקבלת מרקם חלק ככל האפשר .
5. מעבירים את התערובת לקערה, מוסיפים את יתר המרכיבים ומערבבים היטב (אם יש מעבד מזון ולא רק בלנדר, אפשר להוסיף את יתר המרכיבים בשלב הקודם)
6. יוצקים את המלית על תחתית הביסקוויטים .
7. מכניסים לתנור שחומם מראש (חום בינוני) לחצי שעה, עד שהתערובת מתקשה .
8. הציפוי : בבלנדר מערבלים את הגבינה וקרם הקוקוס למשך 5 דקות .
9. מוסיפים את הסוכר, מיץ הלימון והקורנפלור בהדרגה, תוך כדי הערבול .
10. לאחר שהעוגה התקררה מעט, יוצקים את הציפוי מעליה (הוא יהיה נוזלי למדי בשלב זה) .
11. מצננים במקרר למשך 3-4 שעות. מגישים קר .

הודאה באשמה, עובדות ושדרת עצי זית בכביש הכניסה לכפר מנחם

כמה מילות הסבר על "פרויקט השדרה". ובכן, באזורנו מוכנס עתה לאדמה קו גז גדול, המגיע דרומה ומתפצל לשתי תחנות הכוח שליידנו. לצורך קו הגז הופקע שטח ממוטע הזיתים של "צבר קמה" (ס"ה 380 עצים).

חברת הגז הלאומית פיצתה את צבר קמה בכסף. מכאן, היא החליטה לתרום את עצי הזית ולא להוציאם למכירה. יחידה מובחרת של צ.ה.ל ביקשה לנטוע חורשה בבסיסה והייתה לה עדיפות בקבלת התרומה.

מאחר והעצים הוצאו משטח שאנחנו שותפים בו, ביקשנו כי הראשוניים הזכאים לעצים הם קיבוצי השותפות של צבר קמה. למזלנו לא היו הרבה קופצים מהקיבוצים ואני אמרתי "רוצה את העצים".

כך נולד הרעיון, שנקבל במתנה כ- 200 עצים בני 8-9 שנים. הועמדנו בפני 3 תנאים לקבלת התרומה:

1. מתן תשובה חיובית (או שלילית) בתוך 48 שעות
2. אם התשובה חיובית, הוצאת העצים בתוך שבוע (כולל שבת באמצע)

3. אין אופציה להבאת קבלן אחר, זולת זה שזכה במכרז הוצאת העצים (בדיעבד, לא יכולנו להביא קבלן טוב יותר מזה אתו עבדנו).

אבל התנאי הכי קריטי והחשוב ביותר נגזר מהחיים עצמם!! עץ אינו יודע לחכות, הוא אפילו לא עושה שבתות רעב. אם לא נותנים לו מים ולא שותלים אותו מחדש תוך יומיים (אחרי שעבר טראומת עקירה בימי קיץ) הוא פשוט מת!!

כל כך פשוט, אבל גם כל כך מחייב!!!

ידעתי, כמו שכל אחד מאתנו יודע, שהמערכת הקיבוצית היא גוף מסורבל מאד בקבלת החלטות (לטובה, אבל לצערי גם לרעה), והדיונים לוקחים לעיתים שבועות, במקרה הטוב, וחודשים רבים במקרה הרע.

ולכן בצוות מצומצם מאד (הכולל את מרכז המשק, אביב כהנא רכז הגינון בישוב כולו, ודרור מזכיר הישוב), החלטנו לתת תשובה חיובית. אין לי ספק, כי זו דרך קבלת החלטות לא מקובלת ולא מומלצת, כדרך להתנהלות

הקיבוץ!!!

יתרה מכך, אלה שיגידו שאילו מישהו אחר, היה עושה מהלך כזה,

סביר שיחיעם היה מהראשוניים לבקר אותו על כך - יצדקו!!!

לא נעלמה מעיניי גם התקופה שאנו מדברים בה והקיבוצים הכבדים שמתלווים לה ושאני הייתי חלק פעיל בדיונים על כך.

אלא ש... בנסיבות שנוצרו, לא הייתה אלטרנטיבה של דיונים ארוכים ומסודרים. עמדנו בפני השאלה לבצע אחרי 70 שנה פרויקט, או לא לבצע בעוד 30 שנה ויותר...!!! הזדמנות כזו, כאשר היא נופלת בידך אתה יכול רק לבצע, או לדחות לעשרות שנים.

מותר לנו לעשות (פעם בעשרות שנים) פרויקט שהוא בעיקרו, נטו לנשמה!!! אני בטוח, שבעוד שנה כשהעצים יבלבו ויהיו מלאי עלים איש, לא יכעס על הדרך "הקצת עקומה" ונגיד כולנו "איזה יופי ואיזו כניסה נחמדה יש לנו בישוב".

כמה מילים על עלות הפרויקט : ס"ה נשתלו 173 עצים. על כל עץ שילמנו 280 ₪ כולל מע"מ. (המחיר כולל עקירת העץ בשטח, הובלתו עם רכב מנוף לכפר מנחם, חפירת בור, שתילת העץ וכיסוי הבור. בנוסף לכך שילמנו 11000 ₪ עבור ציוד הטפטוף ו- 3000 ₪ עבור העבודה בהתקנת הטפטוף. כחלק מאחריות הקבלן, קיבלנו 15 עצים נוספים, ללא תשלום(הנמצאים במאגר). על הקבלן להחליף כל עץ, אם יתייבש במשך 3 שנים. עלות הפרויקט ממומנת ע"י האגודה הקהילתית שאנחנו חלק ממנה. ומילים אחרונות לתודות.

תודה מיוחדת לשלמה ברוידא (שאגב, הוא אשר הפנה את תשומת ליבי, כי כבר החלו בעבודות העקירה) צחי קנטור ודן קרון, שעבדו פיזית ממש, 4 ימים בשמש הקופחת ונתנו כתף ורצון טוב, כדי שבסוף השבוע העצים יכנסו כבר להשקיה. לאנואר, שניקה את כל מסלול הנטיעות עם השופל של הרפת. לעדי ושרון גלאור שהלכו וסימנו מיקום כל עץ ועץ, ליונתן דביר, שעזר בתכנון ובעצה. ותודה חשובה לכל המפרגנים בקיבוץ ובישוב כולו. מאז אני עוסק בכפר מנחם בפעילות ציבורית לעולם לא קיבלתי כמות פירגון כזו (מה שמעיד, יותר טוב מכל דבר, על הקונצנזוס הרב סביב הפרויקט הזה). החגיגה האמתית יהיה בעוד כשנה, שהעצים יחזרו להיות עצי זית עם עלווה, כיאה להם.

יחיעם יוגב – 20.05.17

השדרה שמשדרגת את הרגשת הבית בכניסה לישוב וביציאה ממנו

צילומים : שלמליה